

Eva Eichová

Temný ostrov

Adventný kalendár
s únikovou hrou

VIANOČNÝ TRILER
SO ZAPEČATENÝMI STRANAMI

Eva Eichová

TEMNÝ OSTROV

Adventný kalendár
s únikovou hrou

VIANOČNÝ TRILER
SO ZAPEČATENÝMI STRANAMI

STOP!!!

Skôr ako sa pustíš do dobrodružstva, musíš vedieť, do čoho ideš...

Na každej dvojstrane ťa čaká nová kapitola napínavého príbehu a nové tajomstvo. Tento triler však nie je bežná kniha, v ktorej obraciaš jednu stranu za druhou. Kapitoly príbehu sú poprehadzované. Až keď sa ti podarí vyriešiť aktuálnu hádanku, zistíš, kde v knihe smieš čítať ďalej.

Vždy budeš mať na výber niekoľko odpovedí. Vedľa každej možnosti uvidíš malý výrez obrázka alebo detail. Iba pri správnej odpovedi sa však nachádza obrázok, ktorý aj skutočne nájdeš na predeľových stranách knihy.

Týmto je zaručené, že nemôžeš omylom otvoriť nesprávnu dvojstranu.

Takže žiaden strach, ak neprídeš na riešenie hneď! S bystrým zrakom objaviteľa zostaneš na správnej stope.

Pomôcky k vylúšteniu hádaniek nájdeš v závere knihy.

➔ JEDEN PRÍKLAD NA ÚVOD

TÁTO KNIHA JE...

- ① cestovný sprievodca
- ② telefónny zoznam
- ③ adventný kalendár s únikovou hrou

①

②

③

Mantis Island

Neváhaj a otvor hneď túto stranu! →

Marcovi šumelo v ušiach. Pokúšal sa prehľtať, ale ani to nepomáhalo. Odkedy prerazili oblaky, cítil v ušiach obrovský tlak, akoby mu prenikal priamo do mozgu.

Niet divu, že nenávidel lietanie. Suchý vzduch, úzke sedadlá a chodbičky, do ktorých sa nedokázal vmestiť ani pri svojej kompaktnej výške stosedemdesiatpäť centimetrov, a zalaminované pokyny, ktoré mali cestujúcim poskytnúť pocit bezpečia. Marc by rád vedel, ako mu majú pomôcť plávajúca vesta a šípkami osvetlené núdzové východy, keď lietadlo spadne nad pevninou a roztriešti sa na tisíc kusov.

Na let sa musel premôcť. Aj preto, že dokonca nevedel ani len to, kam ho tajuplná cesta zavedie. Najlepšie na celej veci bolo, že unikol vianočnej romantike v televízii a na internete. Nepotreboval sa stále dookola dívať na rodiny tancujúce okolo vyzdobenej jedličky, na páriky, čo si vášnivo pozerajú do očí, a na ľudí, ktorí všeobecne pôsobia, akoby nedokázali uveriť svojmu šťastiu.

Pritom to nebolo tak, že by nemal rád Vianoce. Miloval koláčiky, tradície a aj myšlienky, čo so sviatkami súviseli. Hneď ako v jeho rodnom meste rozveshali vianočné pouličné osvetlenie, zavinul sa do kabáta, vzal za ruku svoju priateľku Almu a vydali sa na prechádzku svetelnou kulisou.

No tento rok žiadne potulky vysvietenými ulicami nehrozili. A ani nik, s kým by mohol piecť koláče. Vo chvíli, keď sa chcel Marc ponoriť do sebaľútosti, spozoroval, že sa naňho s očakávaním pozerá žena s krátkymi, perfektne nastajlovanými blond vlasmi, oblečená v modrom blejzri.

Zrejme sa ho niečo pýtala a teraz čakala na jeho odpoveď. „Ehm... rozprávali ste sa so mnou?“ spýtal sa a uvedomil si, ako

mu začalo byť v jeho zelenom vlnenom pulóvri teplo. Aby toho nebolo málo, žena sa naňho vyzývavo usmiala. „Pokiaľ sa nezhováram sama so sebou v odraze okna, ste jediný cestujúci vedľa mňa. Len som chcela vedieť, či ste aj vy mali problémy dostať sa na letisko. Náhle sneženie takmer paralyzovalo dopravu na diaľnici.“

„Ja som mal výpadok vlakového spojenia,“ odvetil. Žena vylovila zo svojej dizajnovej kabelky žuvačku a povedala: „Ako dobre, že aj náš let hodinu meškal, inak by lietadlo vzlietlo bez nás, všakže?“ Hľadela naňho a uvažovala, čo má ešte povedať.

„Ani som sa vám nepredstavila. Volám sa Sophie. Cestujem pomerne často. Založila som startup, ktorý spája ľudí s dobrými nápadiami s veľkými investormi, a tí žijú v najrôznejších častiach sveta. Čo vás privádza do Bangkoku?“ Pýtala sa len tak mimochodom, no Marc nevedel, čo má odpovedať, a tak zamrmlal len niečo o rodinných záležitostiach. Spokojne prikývla.

„A vás?“ zaujímalo ho.

„Ach...“ krátko zaváhala, „v Bangkoku máme producentov. Spolupracujeme s nimi už veľmi dlho a navštevujem ich častejšie, aby som sa pozrela na ich projekty.“

„Znie to vzrušujúco,“ poznamenal Marc. „Určite nie je vždy jednoduché obchodovať v Thajsku, kde sa mnohé rieši dobrými kontaktmi alebo je regulované štátom.“

Mávla rukou.

„Žiaden problém, máme najlepšie vzťahy s thajským cisárskym dvorom.“

Marc sa tentoraz lepšie pozrel na Sophiiinu tvár. Bola približne v jeho veku, takže mala okolo tridsať, no na opálenej pokožke tkveli už nejaké vrásky a v jej pohľade rozoznával dávku rozhodnosti. Neopúšťal ho pocit, že rozhovor s ním iniciovala z určitého dôvodu.

PREČO JE MARC NEDÔVERČIVÝ?

- ① lebo ho oklamala
- ② lebo založila startup
- ③ lebo mu neponúkla žuvačku

①

②

③

Marc si pozorne prezeral konštrukciu. Najskôr si myslel, že voda sa najprv nazbiera do modrej nádoby, no potom objavil, že k danej nádobe neexistovalo prepojenie. Bola uzavretá a sklenená rúrka, ktorá k nej viedla, v skutočnosti končila v slepej uličke. Namiesto toho by kvapalina tiekla doprava a dostala by sa celkom dole. Odtiaľ by ju tlak vytlačil hore do červeného pohára, až by sa prelial.

Zdvihol nádobu a zistil, že niekto nalepil na zem lístok s číslom 962. Trojčísle zodpovedalo lagúne. Marc sa rýchlo vybral na cestu. Jaskyňu opustil zadným východom, aby sa nepriplietol do cesty tajpanovi.

Pochodoval cez hustú zeleň. Keď kráčal pomedzi skupinu kokosových paliem, krátko sa pozrel hore a pridal do kroku, aby vysoké rastliny zostali za ním, keďže nemal najmenšiu chuť, aby mu nejaký padajúci orech rozdrvil lebku.

Už celkom bez dychu objavil po niekoľkých metroch na kraji chodníka sedieť postavu. „Sophie! Tu si! Si v poriadku?“ Keď sa dostal bližšie, zbadal, že si držala nohu a mrzuto si ju obzerala. „Žijem, pokiaľ máš na mysli to, ale pozri sa na toto!“ Vyhrnula si nohavicu o kúsok vyššie. Na lýtko sa jej prisala pijavica a Sophie sa ju pokúšala so znechutenou grimasou odstrániť. „Nemaj obavy,“ pokúsil sa ju upokojiť, „tieto zvieratká sú neškodné. Rady číhajú na listoch a v blízkosti chodníkov na svoju obeť.“ Hrabal sa chvíľu v svojom ruksaku, až z neho napokon vylovil peňaženku. Vytiahol z nej platobnú kartu a opatrne ju vsunul pod hlavu prisatej pijavice. Keď ju oddelil od pokožky, rýchlo ju odfrnkol na vlhkú zem. Rana krvácala, no Sophie ju ignorovala a opäť si nohavicu zrolovala celkom dole.

Spoločne kráčali ďalej a Marc jej porozprával o stretnutí s hadom. „Fíha, tak to si mal fakt šťastie, že tá beštia mala viac strachu z teba ako ty z nej,“ povedala s úškrnom.

„Kde je vlastne Thorben?“ zaujímal sa Marc.

„Išli sme zároveň, keď sme sa dostali k jaskyni, no ako inak, potom si ten idiot zmyslel, že si prihreje vlastnú polievočku. Keď sa zorientoval v kódach na nádobách, nechal ma tam stáť a odišiel.“ Mykla plecami. „No aspoň nebol natoľko prezieravý, aby zničil celú konštrukciu, skôr ako sa k nej dostane jeden z nás.“

„Myslíš si, že by bol niečoho takého schopný?“ spýtal sa Marc.

„Myslím si, že Thorben je schopný všetkého,“ vzdychla si.

„Thorben je starší viceprezident vo veľkej poradenskej firme. Za taký strmý kariérny postup isto ďakuje svojej veľkej papuli a ešte väčšej bezohľadnosti. Thorbenov otec je veľká ryba v bankovníctve. Za takých okolností nie sú potrebné žiadne pracovné pohovory.“

Marc cítil, že Sophiina nechúť voči bratancovi je v nej hlboko zakorenená.

„Niekedy nie je také jednoduché vyrovnať sa s príliš dominantným otcom,“ poznamenal Marc a pomyslel na svojho vlastného otca, ktorý pod vedením Tiberia Tuschera skôr trpel, než by z toho profitoval.

„Môže byť, no ja som sa vypracovala celkom sama, bez pomoci. Od rodičov som nedostala na štúdium ani jeden jediný cent, nehovoriac o kapitáli na založenie podnikania. Môžem ti povedať, že je takmer nemožné presvedčiť mužov, aby investovali do tvojho projektu, keď sa pozerajú len na tvoje nohy. Niekedy musíš hrať tvrdo, ak chceš, aby ťa brali vážne.“

Marc sa pozrel na Sophie z profilu a nečakane sa sám seba spýtal, či je možné, že mala vlasy ostrihané nakrátko preto, aby nepôso-

bila až príliš žensky. Jej odhodlanosť mu imponovala. Čo všetko by asi bola ochotná v konečnom dôsledku spraviť, aby dosiahla svoje ciele? A čo bolo to špinavé tajomstvo, o ktorom hovoril Thorben?

Jedného spojenca však na tomto ostrove predsa len potreboval, takže mu nezostávalo nič iné, ako jej dôverovať. Zatiaľ čo pochodovali smerom k lagúne, obaja preverovali signál na mobiloch, no bez úspechu. Marc Sophie zreferoval, že ani z vily nemohol upovedomiť políciu a že Cecilia s Michaelom zmizli.

Práve vo chvíli, keď sa chcel Sophie povypytať na ich starého otca a jeho výskumné projekty, dorazili k rázcestiu. To ich postavilo pred ťažkú voľbu.

Na každej zo štyroch ciest bola umiestnená jedna kamenná soška opice. Pod každou bolo vidno nápis.

KTOROU CESTOU BY SA MALI TERAZ DOBRODRUHOVIA VYDAŤ?

① cesta č. 1

② cesta č. 2

③ cesta č. 3

④ cesta č. 4

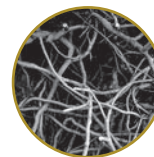
①

②

③

④